

РЕШЕНИЕ

№ 5793

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 11.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **6147** по описа за **2011** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение от 02.12.2010г., постановено по н.а.х.дело №7469/2010г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 17-ти състав е отменил Наказателно постановление /НП/ №1085/28.05.2010г., издадено директора на дирекция Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата” при Агенция “Пътна инфраструктура”, с което на М. Г. А. е наложено административно наказание “глоба” в размер на 2000 лева, на основание чл.53, ал.1, т.2 от Закона за пътищата /ЗП/ за нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б.”а” ЗП.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от административнонаказващия орган /АНО/, чрез процесуалния му представител юрисконсулт Д., с искане да бъде отменено, а издаденото НП-потвърдено. Релевираните касационни основания са за нарушение на закона и за допуснати съществени нарушения на процесуални правила-чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, аргументирани в жалбата.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се представлява, но на 09.11.2011г. депозира чрез процесуалния си представител писмено становище, че поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба не се явява лично и не се представлява, но от

пълномощника му е депозирана писмена молба, с която се оспорва жалбата и се иска въззивното решение да бъде оставено в сила.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава становище за основателност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Ответникът по касационната жалба е санкциониран за нарушение на 26, ал.2, т.1, б."а" ЗП -за това, че на 29.04.2010г., 10.30 часа, на главен път Е-79 след разклона за [населено място], в посока С., като управлявал товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] -самосвал с четири оси /собственост на [фирма]/, осъществил движение на тежко пътно превозно средство без разрешение от администрацията, управляваща пътя. Било извършено измерване с техническо средство-ел.везна DFR-KR №118873 и издадена кантарна бележка №614/29.04.2010г. При измерването се констатирало:1. При разстояние между осите 135см /измерено с ролетка/ на една двойна задвижваща ос, автомобилът бил с натоварване на оста 30255 кг, при максимално допустимо натоварване на една двойна ос от 18 000кг., съгласно чл.7, ал.1, т.5, б."в" от Наредба №11 за движение на тежки и/или извънгабаритни ППС от 03.07.2001г. / по- долу за краткост Наредбата;/ 2. Автомобилът бил с общо тегло 44 595 кг.,при максимално допустимо общо тегло от 32000 кг., съгл.чл.6, ал.1, т.6 от Наредбата.

За да отмени обжалваното пред нея НП, въззивната инстанция е приела взаимно противоречащи си факти: От една страна, че от приложената към АУАН кантарна бележка не може да се разбере какво точно означават отчетените показатели, а АНО не е описал констатираното нарушение и обстоятелствата, при които е било извършено, а от друга, че кантарната бележка липсва по преписката / като в действителност същата се съдържа в АНП/. Отделно от това, решаващият съд е посочил, че не може да прецени дали правилно е определен субектът на нарушение, тъй като АНО не бил посочил каква е връзката между собственика на товарния автомобил- "ДСК Лизинг" и санкционираното с НП лице. Изложеното по този начин СРС квалифицирал съществени процесуални нарушения на процесуалните правила и на това основание, отменил издаденото НП.

Решението по крайния си резултат е правилно, при следните съображения:

Ответникът по касационната жалба, в случая е санкциониран за нарушение на чл.26, ал.2, т.1, б."а" ЗП, на основание чл.53, ал.1, т.2 от ЗП, който предвижда, че се наказват с глоба от 1000 до 5000 лв., ако деянието не представлява престъпление, физическите лица, нарушили разпоредбите на чл. 26, ал.2 или които извършат или наредят да бъдат извършени движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя.

Разпоредбата на чл.26, ал.2, т.1, б."а" ЗП забранява без разрешение дейности от специалното ползване на пътищата в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия, изразяващи се в движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства. Легалната дефиниция за специалното ползване на пътищата се съдържа в §1,

т.8 от ДР на ЗП: ”използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари или за осъществяване на други дейности в обхвата на пътя и в обслужващите зони, като: изграждане и експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях, както и на площадки за оказване на пътна помощ и на пътни връзки към тях; изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения; изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения и тяхната експлоатация в обхвата на пътя; временно ползване на части от пътното платно и земи в обхвата на пътя от други лица”. Съгласно чл.7, ал.1, т.5, б.”в” от Наредбата, допустимото максимално натоварване на ос за ППС с допустими максимални маси по чл.6, ал.1 от същата пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение по всички пътища, отворени за обществено ползване, както и за ППС със същите маси без пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение само по дадените в приложение № 2 отворени за обществено ползване пътища, е за: сумата от натоварванията на ос на една двойна ос на моторни превозни средства, когато разстоянието между осите е включително до 1,8 m - 18 t /19 t/. Разпоредбата на чл.6, ал.1, т.6 от Наредбата предвижда, че допустимата максимална маса на ППС за движение по пътищата, отворени за обществено ползване, е за моторни превозни средства, както следва: а/ моторни превозни средства с две оси - 18 t; б/ моторни превозни средства с три оси - 25 t /26 t/; в/ моторно превозно средство с четири оси с две управляеми оси - 32 t; г/ моторно превозно средство с пет оси - 40 t. С оглед на така изложените относими към административнонаказателното обвинение от фактическа страна, разпоредби, касационната инстанция намира, че липсва единство между фактическо и юридическо обвинение, което е винаги съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на обвиненото в извършването на административно нарушение лице и затова-основание за отмяната на издаденото НП, с което е ангажирана административно-наказателната му отговорност. Отделно от това в АУАН и в НП следва да са изложени всички съществени елементи от фактическа страна на нарушението и конкретните нарушени разпоредби, вкл. и тези, съдържащи легални дефиниции на елементи от състава на нарушението. Тяхната липса е друго съществено нарушение на процесуалните правила, допуснато в досъдебната фаза и обуславящо отмяната на НП- арг от чл.42, т.4 и т.5 и чл.57, ал.1, т.5 и 6 ЗАНН. Изброяването на множество различни разпоредби, някои от които бланкетни и без попълнено от съответните норми съдържание в обстоятелствената част на НП не преодолява липсата на пълно и точно описание от фактическа страна на извършеното нарушение.

Отделно от това, съюзът “и”- “извънгабаритни и тежки пътни превозни средства” /чл.26, ал.2, т.1, б.”а” и § 1, т.8 от ДР на ЗП/- предпоставя кумулативно наличие и на двата елемента, определящи характеристиките на превозното средство. При наличие на само единия от тях-„тежко пътно превозно средство”, деянието е несъставомерно от обективна страна. Разширително тълкуване на норми на санкционното право /наказателното и административнонаказателното право/ е недопустимо.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 02.12.2010г., постановено по н.а.х.дело №7469/2010г. по

описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.